

quem refert Theat. vitæ hum. verb. Litanie, pag. 224. vers. Ad patriam immunitatem.

Ibi: Hoc verò jejunium moribus sublatum est.

Ita prænotavimus supra, num. 108.

Verf. De his verò Rogationibus.

111 Apud Hispanos diebus Rogationum judicialia exerceri non prohibentur, nec in l. 34. tit. 2. part. 3. inter ferias, quibus litigare ob Dei reverentiam non licet, hujusmodi Litanie recensentur, nec ibi Greg. Lop. memorat eas: sed alibi consuetudo servanda erit. An liceat ex bonis propriis civitatum aliquid expendere ad victum Clericorum, aliarumque personarum, cum Litanie celebrantur, tradit Bobadill. supra, n. 14. & seqq. ubi sumptus damnat.

112 De Litanis plura apud Theat. vitæ hum. tom. 4. lit. L. pag. 223. cum seqq. verb. Litanie: ex quibus constat, quam antiquus, quamque frequens in Ecclesia illarum usus sit pro diversis calamitatibus depellendis: ipsas etiam hæretici usurparunt, ideoque illis prohibentur ab Imperatore in l. 3. c. de hæreticis: nocte autem, aut die fieri interdicitur eis, poenâ in Magistratus seculares, qui eas permiserint, centum, aut quinquaginta librarum auri stabilitâ.

Verf. Est igitur, ut tractatum illud.

113 Jejunii Ecclesiastici definitionem supra tradidimus ex Theologis num. 10. in fin. quam etiam probat Leand. de præcept. Eccles. tract. 5. disp. 1. quest. 2. Castro Palao de just. & jur. disp. 3. punct. 2. §. 1. num. 1. qui asserunt esse jejunium abstinentiam à cibo, ut denotent, potu etiam vini ad alendum sumpto, jejunium non solvi, ut tenent Lessius de just. & jur. lib. 4. cap. 2. dubit. 2. n. 10. Dian. part. 1. tract. 9. resol. 23. Navar. in Manual. cap. 21. num. 13. Bonacina de præcept. Eccles. disp. ult. quest. 1. punct. 1. num. 7. vers. Dicitur à cibo, & num. 8. Ballæus verb. Jejunium 1. num. 8. vers. Sed dicendum, Pasqualig. decis. 116. & omnes communiter. Quid de potu Indico, vulgò Chocolate? Diversimodè loquuntur DD. de eo, sed in Hispania consuetudo & praxis receptissima est, ut sumi possit diebus jejunii absque præcepti transgressione, non ratione parvitas materiae, sed quia potus est, quanvis alar sicut vinum. Vide Leand. sup. disp. 5. quest. 5. Castro Palao §. 1. n. 4. Dian. part. 4. tract. 4. resol. 194. & part. 5. tract. 5. resol. 11. Ant. de Leon. in quest. moral. del Chocolate, Machad. tom. 1. de 2. Eccles. præcept. tract. 3. docum. 1. num. 8.

114 Sed jejunium Ecclesiasticum latè describit, & rectè Valent. 2. 2. tom. 3. disp. 9. quest. 1. punct. 2. vers. Aio autem, ibi: Est peculiaris quadam parsimonia victus per abstinentiam diurnam, qua & daret diutius, quam requirat communis temperantia, & fit etiam à quibusdam generibus ciborum, qui possent alioqui usurpari, saluâ communi eadem regula, seu lege temperantia.

115 Plurimis de jejunio prætermisissis, quæ passim à præcatis DD. inculcantur, illud adicere libet, de quo ambigi potest. Supposito quod observatio jejunii incipit à media nocte, & ad mediam noctem

permanet, Fagund. in 4. Eccles. præcept. lib. 1. cap. 10. num. 1. & alii supra laudati, primò quaeritur, an si quis in die præcedenti jejunium dubitet num duodecima hora noctis insonuerit, cenare licitè valeat? Et affirmativè respondendum est. Secundò idem dubium occurrit, cum die jejunii similiter ambigitur, utrum duodecima noctis hora sit audita, ut liber à præcepto cenam capere valeat? Et negativè resolvitur. Ratio est, quia in priori specie homo est in possessione suæ libertatis quoad jejunium, & dum sibi non constat de obligatione per cognitionem horæ, jure suo uti non prohibetur. In posteriore verò jejunium est in possessione ut observetur, & dum de tempore solutæ obligationis per horam duodecimam non apparet, jejunans à præcepto non est exemptus. Ita Trullench in Decalog. lib. 3. cap. 2. dub. 4. n. 8. Fagund. d. cap. 10. n. 2. & 3.

116 Assertum est supra, n. 99. carnes edere diebus jejunii non licere, quòd est de essentia & substantia ejus abstinentia à carnibus, ita ut jejunium cum esu carniū penitus sit incomparabile: unde est, ut qui dispensatur ad carnem comedendam, immunis sit à lege jejunii; nam jejunare, & hoc victu uti impossibile est. Leand. sup. disp. 3. q. 14. Fagund. cap. 2. num. 4. in fin. cum seqq. & alii communiter. Secus est de dispensatis quoad lacticiam. Leand. ibidem. Hinc quaeritur, an carnis appellatione lardum contineatur? Negat glossa margin. verb. Sagimine, in cap. Presbyter. 82. dist. ubi dicitur, Veneris diebus non esse lardum, aut sagimen veritum: idemque generaliter respondendum erit, quoties lacticia permittitur, sicut in cæteris anni vigiliis extra Quadragesimam, secundum tradita supra, num. 106. ut sentit Azor. part. 1. lib. 7. cap. 10. vers. Oportet quaeritur. Sed in Hispania quoties à carnibus tenentur abstinere, lardo non utimur, alioqui culpæ lethalis rei habemur: & in Occidentalibus Indiis, quia oleum deficiebat, adversus hanc Hispaniæ consuetudinem indultum est per Pontificem, ut omnibus diebus, etiam Quadragesimæ, quibus edere carnes vetatur, alimonia lardo condiri possit, & ita est in usu.

117 Constat ex præmissis lacticia non opponi substantiæ jejunii, sicut carnes; unde edens carnes præceptum de jejunio violat, non sic qui lacticia sumit in Quadragesima, vel alio tempore, quo ex consuetudine prohibentur; sed aliàs peccat adversum legem vel consuetudinem veterantem lacticiam. Leand. dist. quest. 14. vers. Sed adhuc probabilis. Loquimur autem ubi hujusmodi cibi hora debita capiuntur, & solum in qualitate peccatur. An permittum sit in ferotina refectione sumere ova, tractat negativè resolvens Leand. disp. 4. quest. 46. Vide alios supra, num. 88. & 89.

SUMMARIUM.

- 1 Legitimitas per Principem quare inventa.
- 2 Plures sunt legitimisationis species.
- 3 Legitimitas ex rescripto quid sit.
- 4 Est donum Principis non recognoscens superiorem, & de reservatis.
- 5 Pontifex, nisi in terris Ecclesia, nequit legitimare quoad temporalia, exceptis casibus quibusdam.

6 Duces

6 Duces, aliique Magnates non valent vassallos proprios legitimos efficere, nisi ex Regis privilegio, aut præscriptione.

7 Qui filii possunt legitimari.

8 Legitimitas per Principem qua adipiscantur.

9 Legitimitas per Principem à legitime natis in pluribus fecerunt.

10 Plura recensentur, qua legitime natis conceduntur, & sic legitimatis denegantur.

11 Legitimitas Principis rescripto non succedit in Majoratu.

12 Quid de successione in feudo, emphyteusi, & jure patronatus Ecclesiastico.

13 An gaudeat paternâ nobilitate.

14 Non equiparatur quoad honores legitime natis, aut per matrimonium legitimatis.

15 Quomodo succedat patri, non exstante prole legitima.

16 Utrum revocet donationem ex l. Si unquam, C. de revoc. donat.

17 An legitimatus rescripto Principis succedat patri, legitime natis existentibus.

18 Utrum pater possit filio legitimo plus relinquere quam nato ex legitimo matrimonio.

20 De successione legitimati in bonis patris.

23 Lex 12. Tauri intelligitur.

25 Qui propter alium, cum quo concurrere vetatur, à successione defuncti remouetur, etiam ab omnium cæterorum portionibus excluditur, cum quibus aliàs admitteretur.

27 Habens legitimam prolem, si legitime filium, ac postea liberos alios suscepit ex uxore, an legitimatus admittatur cum legitimis amens procreatis.

28 Quaestio proposita num. 24. resolutio.

29 Principes quoad quotam legitime valet liberis natis ac nascituris præjudicium inferre.

30 Jura per legitimisationem filiis quaesita, emancipatione non tolluntur, nisi quoad pariam potestatem.

31 Filius rescripto legitimatus, si ingratus existerit patri, ab ejus bonis excluditur.

32 Pater succedit filio legitimo sicut legitime natis, & inter eos jus alimentorum tribuitur.

33 An de jure regio Hispano pater succedat filio legitimo in aliis bonis præter quantum.

34 Legitimitas qualiter avo succedit.

38 Quid de successione transversalium.

39 Legitimitas an veniant legitimorum appellatione.

40 Quaestio à D. Covar. excitata proponitur, & num. seqq.

41 Legitimitas competit jus contra testamentum patris, ex natura legitimisationis, & n. 44.

45 Sententiam Gregorii Lopez adversus D. Covar. esse demonstratur.

46 De successione anomalis.

47 Successionem contra testamentum contineri sub verbis, Ex testamento, & ab intestato, juri- bus probatur.

50 Successio contra testamentum quo sensu possit ex testamento dici, aliàs non rectè ita vocatur, & n. 51. & 64.

52 Quomodo quis ab intestato decedere dicatur.

53 De successione filii adoptivi, remissive.

54 De successione fratrum.

55 Successionis ab intestato duplex est caput.

56 Concluditur sub verbis illis, Ex testamento, & ab intestato, comprehendit successione con- D. de Faria Novæ Addit. ad Covar.

tra testamentum in legitimisatione per rescriptum.

57 Idem generaliter dicendum in quavis dispositione.

58 Concesso jure succedendi ex testamento, non videtur datum jus succedendi contra testamentum.

59 Ex concessione succedendi ab intestato non tribuitur jus veniendi contra testamentum.

60 Dispensatus ut succedat ex testamento, non admittitur contra testatoris voluntatem. Idem est de dispensato ad succedendum ab intestato, quia ultima elogia infringere non valebit.

61 Clausula, Ex testamento, & ab intestato, ex usu communi loquendi continet successionem contra testamentum.

62 Per bonorum possessionem contra tabulas causa testati ad causam intestati reducitur.

63 Respondetur ad contraria opinionis fundamentum.

65 Sententia D. Covar. etsi probabilis, rejicitur.

66 Dispensatus ad succedendum ab intestato, an admittatur ex testamento, cum ab utraque successione remotus legibus erat.

67 Legitimus cum clausula, Sine præjudicio venientium ab intestato, quid consequatur.

De dispensatione per rescriptum Principis.

CAPUT XXI.

Ad Num. 1.

1 Frequentissimè ex vetito veneris complexu egregii viri in lucem prodire solent, qui legitime natis potiores naturæ dotibus, ac virtutum ornatu censeantur, ut est apud Euripid. in Androm. act. 3. vers. 90. ubi habetur:

Licet nothus sit, certe sapienterò
Avida satio fertile & pingue vincit solum,
Multique spurii præstant legitimis.

Qui quidem de Republica & parentibus beneficii à muneribus publicis, honoribus, & à paterna successione, quibus dignissimi sunt, ob defectum natalium sine proprio crimine repelluntur: qua ratione legitimisationis beneficium jure civili inventum est, ut per Principem parentibus deprecantibus, restituti natalibus, ad utrumque adinstar legitimorum admittantur. Petr. Greg. Syntagm. lib. 10. cap. 4. in princip. Joan. Garcia de nobilit. gloss. 21. n. 2.

Legitimationis species plures jure continentur, de quibus in quibent. quib. mod. natural. effie. legitimi, collat. 6. authent. quib. mod. nat. effie. sui, collat. 7. l. 1. tit. 13. l. 4. cum seqq. tit. 15. p. 4. §. ult. Inst. de nupt. §. Sui, Inst. de hered. qua ab intest. defer. Donel. lib. 2. cap. 21. Petr. Greg. d. cap. 4. per tot. D. Covar. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 2. & 7. Molin. de just. & jur. disp. 173. D. Joan. del Castillo controv. tom. 4. cap. 22. n. 55. Merlin. de legitima, lib. 1. tit. 2. q. 6. cum seqq. Sed ex eis duæ tantum hodie in usu sunt, nempe per matrimonium subsequens, & per rescriptum Principis. D. Covar. §. 7. in fin. Ant. Gom. in l. 12. Tauri, num. 54. Molin. n. 38. Greg. Lop. in l. 5. gloss. 2. tit. 15. part. 4. de quibus legitimandi modis in cap. Tanta 6. cap. Per venerabilem 13. qui fil. sunt legitimi. Sed legitimatio per matrimonium X x potior

potior est, ac efficacior illa, quæ per rescriptum fit. Molin. *cum*. 2. Matienz. in l. 10. gloss. 3. n. 1. tit. 8. lib. 5. Recop. Cervant. in l. 12. Tauri: quod ex eadem constitutione probatur, & ex traditis per D. Covar. in d. §. 2.

3 Legitimitas ex rescripto, de qua nobis hic differendum, sic ex Molin. *sup. disp. 170. n. 1.* definitur: Est quædam natalium restitutio quoad ea, quæ filiis illegitimis positivo jure denegata sunt. Aliter Bolognet. in rubric. num. 37. ff. de lib. & posthum. quem refert Castill. num. 56. eam sic definit: Est filiationis civilis novæ creatio à superiore facta per restitutionem naturæ. Alia definitio extat apud D. Covar. *sup. §. 8. in princip.* ubi ait, esse quandam natalium restitutionem, quæ absque conjugio natis extra causam ingenuitatis conceditur. Quæ transcribens Auctor Theat. vitæ hum. *verb. Legitimitas in princip.* ampliat his verbis: Ut legitimatus quoad omnia legitimus censetur. Dicitur autem legitimitas naturalium restitutio, in *authent. quib. mod. natur. eff. legit. in princip.* & in §. Illud, ex quo ita passim ab Interpretibus vocatur, ut ab Ant. Gom. *sup. Ceval. commun. quest. 606. num. 35.* Azeved. in *dict. l. 10. Recopil. num. 1.* Petr. Gregor. *lib. 45. cap. 7. num. 8.* Garcia *num. 71.* Gregor. Lop. in l. 9. gloss. ult. tit. 18. p. 3. ubi docet oportere, ut rescripto legitimationis inferatur hæc clausula, Te naturalibus restituo, licet omnino ad validitatem necesse non sit, ut in *dict. l. 9.* probatur: legitimitas namque similis est propriæ naturalium restitutioni, quæ libertatis conceditur, siquidem sicut hi Principis beneficio ingenuitatis jura nanciscuntur, l. 1. & per tot. ff. de restitut. natal. perinde ac si liberi nati fuissent, ita illegitimi per legitimationem legitimorum prærogativas assequuntur, quasi ab initio ex justis nuptiis procreati. Ita D. Covar. & alii ex præcatis.

4 Hæc legitimitas, ut ait D. Covar. est donum Principis, & quidem superiorem nullum recognoscens, qui, aut alius de ipsius mandato, poterit sibi subditos natalibus restituere, *dict. cap. Per venerabilem, l. 9. tit. 18. part. 3. l. 4. tit. 5. part. 4.* ubi Greg. Lop. gloss. 2. & 5. Anton. Gom. *sup. Capyc. Latro decis. 166. num. 6.* Bobadill. in *Polit. lib. 2. cap. 16. num. 165.* Molin. *disp. 173. num. 2.* Merlin. *sup. quest. 8. num. 1.* Aug. Barb. in *collectan. ad authent. Item sine legitimis, num. 6.* C. de naturalib. liber. ubi quod est etiam donum patris. Imò est de regalibus, seu reservatis Principi ratione suæ dignitatis. D. Covar. in *reg. Possessor. part. 2. §. 2. num. 11. & 12.* Capyc. *sup. num. 1.* Barbosa in *collect. ad cap. Per venerabilem, num. 8. qui fil. sint legit.* Molin. *num. 7.* Tell. Fern. in l. 12. Taur. *num. 8.* Castill. *ibidem, verb. Privilegio.* Tamen vassallus potest præscribere adversus Principem tempore immemoriali jus legitimandi, D. Covar. *ubi proximè.* Sed Princeps proprios filios jure legitimat, D. Covar. *dict. §. 8. num. 49.* Barbosa in *collect. ad cap. Per venerabilem, num. 36. qui fil. sint legit.* & quæ dicta sunt accipi debent de iis etiam Principibus, qui Imperatori subiciuntur, sed in sua ditione supremi sunt. Merlin. *num. 3. & 4.*

5 Ex quibus deducitur, Pontificem quoad spiritualia, velut ad sacros Ordines, & Ecclesiasticas dignitates, posse legitimare in universo terrarum orbe, non quoad temporalia, nisi in terris quæ Ecclesiæ dominio subiciuntur. Rursus Imperator, aliusve Princeps sæcularis supremus, tantum

potest habiles reddere illegitimos ad successionem, honores & munera temporalia, non ad Ecclesiastica, *dict. cap. Per venerabilem, ubi Barbosa in collectan. num. 1. & 3. l. 4. tit. 15. part. 4.* & ibi Gregor. Lop. gloss. 18. *cum seqq.* Molin. *num. 2.* D. Covar. *de matrim. part. 2. cap. 8. §. 8. num. 47.* Lotter. *de re benefic. lib. 2. quest. 48. à num. 104.* Larrea Granatensi *decis. 8. per tot.* Petr. Greg. *d. cap. 7. num. 11.* Garcia *sup. num. 42.* Sed nonnumquam Summus Pontifex in quavis Christianorum provincia poterit illegitimitatis obicem tollere etiam quoad temporalia. Primò si dispenseret in radice matrimonii, quod jure positivo nullum erat, simulque prolem ex eo susceptam legitimam faciat, D. Covar. *ubi proximè, num. 20.* Barbosa *cum pluribus in collect. ad cap. Per venerabilem, à num. 4. qui fil. sint legit.* Secundò si legitimetur à Pontifice is, qui in temporalibus nullum agnoscat superiorem. Molin. *disp. 173. num. 2.* per textum in d. cap. Per venerabilem. Tertio, si res ardua sit, expediatur Christianæ Religionis, vel Reipublicæ, ut quis quoad temporalia legitimetur, & Princeps sæcularis, ad quem spectat, renuat legitime, aut non possit tam cito, ut necesse est, tunc enim Pontifex idoneum illegitimum efficere valet alterius Principis vassallum, ut succedere, munera adipisci sæcularia, honoribusque decorari possit. D. Covar. *dict. cap. 8. §. 8. num. 45.* Molin. *ubi proximè, de quibus & aliis similibus casibus fusè Abbas in cap. Per venerabilem, col. 4. cum seqq. præsertim col. 6. qui fil. sint legitimi.*

6 Inferitur præterea, Principes, qui aliis subiciuntur, quales sunt regni Magnates, Duces, Marchiones, Comites, alique quavis dignitate cum mero & mixto imperio fulgentes, non posse vassallos suos legitimare. Bobadill. *ubi sup.* Petr. Greg. *lib. 6. cap. 7. num. 3.* nisi ex Regis concessionem, aut legitima præscriptione, ut nuper attigimus, *num. 4.*

Hæc de iis, qui legitimandi potestate funguntur: qui verò filii capaces sint legitimationis, controvertitur, ut videre est apud D. Covar. *dict. §. 8. à num. 15. in fin.* qui post diffusam disceptationem adversus alios resolvit, Principem etiam sæcularem posse legitimare filios non solum naturales, sed etiam spurios, qui verè legitimati, non dispensati, censi debent, quanquam ex incestu, adulterio, aut alio damnabili complexu procreati, cui adherent Gregor. Lop. in *dict. l. 4. gloss. 8.* Molin. *disp. 373. num. 1.* Ant. Gom. in l. 12. Taur. *num. 54. in fin.* Merlin. *sup. num. 2.* Petr. Ubald. *tratt. de success. ab intest. part. 1. n. 81. vers. & advertit.* Marefcot. *variar. lib. 1. cap. 15. à num. 5.* Subdit tamen Greg. Lop. non licere Principi incestuosos liberos adversus jus divinum legitimare. Est his addendum, quod si quis filium habeat naturalem, qui honestè possit per subsequens matrimonium legitimari, preceturque ut per rescriptum legitimus fiat, debet exprimere in precibus hujusmodi qualiter, ut Princeps in hoc dispenseret, *authent. quib. mod. natur. eff. legit. §. Sit igitur licentia;* alioqui legitimitas erit irrita. Gregor. Lop. *ubi proximè, D. Covar. cum aliis §. 9. num. 6.* ubi latè tradit quæ exprimi debeant, ut legitimitas subsistat.

Ibi:

Ibi: Jure ipsius legitimationis agere contra patris testamentum.

8 Ex Principis rescripto plenè, & absolute legitimitas duo consequitur, & ut ad honores, prærogativas, & dignitates ut legitimus recipiatur, & ut successione patris, aliorumque proximorum seu legitime natus potiri possit, l. 9. tit. 18. p. 3. l. 4. l. fin. tit. 15. part. 4. l. 12. Taur. quæ est lex 10. r. 8. lib. 5. Recopilar. nam quoad honores nihil legitimitati à legitime natis differunt, *authent. quib. mod. natur. eff. sui, §. Illud tamen, idque adnotat Gregor. Lop. in dict. l. 4. gloss. 11.* Ant. Gom. *num. 68. vers. Item adde quod si tempore,* Matienz. in *dict. l. 10. gloss. 8. tit. 8. lib. 5. Recop. Gutier. in §. Sui, num. 188. Inst. de hered. qualit. Joan. Orosc. in l. Cum legitima, num. 4. ff. de stat. homin. Merlin. *dict. quest. 8. num. 4. vers. Istiti, & n. 5. cum seqq.* Ceval. *commun. quest. 2. num. 29. & 44. cum seqq.* Tiraquell. *de nobilit. cap. 15. num. 10.* Menoch. *de presumpt. lib. 4. præf. 79. num. 9.* Palæot. *de nob. & spur. cap. 55. num. 6.* Peregrin. *de Fideicommiss. articulo. 23. num. 12.* Joan. Lup. *de illegitim comment. 3. §. 1. num. 77.* Quæ sanè vera sunt tam de jure communi, quam Hispano, ut leges Regiæ, noltralesque prælaudati suadent, ac Azeved. in *dict. l. 10. num. 34.* Quæ desiderantur, ut legitimitas subsistat, tradit D. Covar. *dict. §. 9.* Molin. *disp. 113. à num. 16.* Azeved. in d. l. 10. *Recopil. num. 52.* Matienz. *ibi, gloss. 1.**

9 Licet autem legitimatus Principis beneficio jura legitimorum, ut prædiximus, consequatur, manet tamen nota quædam turpitudinis, seu infamiae ex defectu natalium proveniens, quæ Principis potestate aboleri non potest, per quam à legitime natis legitimatus secerit, qui ita ab illis differt, ut imago ab eo quod repræsentat, & illæsus à medicato: unde legitimitas similis est alchimia, quæ aurum verum efficere nequit, sed efficit, ut æs videatur aurum, quæ observant Molin. *de primogen. lib. 3. cap. 3. à num. 6.* Tusch. *lit. L. concl. 216. ex num. 5.* Ceval. *num. 59.* Mantic. *de conject. ult. vol. lib. 11. tit. 10. num. 8. & 13.* Castill. *dict. cap. 22. num. 51. & num. 53.* ubi ait quod legitimatus est similis manumisso, Cervantes in l. 12. Taur. *num. 62.* Joan. Garc. *de nobilit. gloss. 21. num. 2. & 3.* Gutier. *præf. lib. 4. q. ult. n. 21.*

10 Qua ratione legitimitas haud pauca interdicitur. Primò enim à dignitate regia remouentur, etsi legitimentur quoad dignitates. Bald. in l. Eam quam, col. 10. C. de fideicommiss. Greg. Lop. in l. 4. gloss. 11. ad med. tit. 15. part. 4. Castill. in l. 12. Tauri, *verb. No pueda suceder,* Garcia *de nobilit. gloss. 21. num. 45.* Secundò ad Cardinalatus celsitudinem eveli eis non permittitur. D. Covar. *dict. cap. 8. §. 10. num. 5.* Theat. vitæ hum. *lit. L. pag. 43. verb. Legitimitas,* Garcia *num. 40.* Barbosa in *collectan. ad cap. Tanta, num. 25. qui filii sint legit.* qui cum aliis docet, legitimatum per subsequens matrimonium, Cardinalatus esse incapacem ex constitutione quinquagesima Xisti V. quæ incipit *Postquam,* edita anno 1590. Nullusque hucusque non legitime natus sacro collegio adscriptus est: & licet semel cum quodam Pontifex dispensaverit, ille morte præventus ante possessionem captam interit, D. de Faria Nova *Addit. ad Covar.*

D. Covar. ex aliis *ubi proximè,* Theat. vitæ hum. *ibidem.* Idem dicendum est de Rotæ Prætorio, à quo legitimitati repelluntur. D. Covar. & Theat. vitæ hum. *locis præcatis.*

Tertio non succedit in majoratu. Molin. *dict. 11. cap. 3. ex num. 3.* D. Covar. *variar. lib. 3. cap. 6. num. 7. vers. Eadem equidem ratione,* Greg. Lop. *ubi proximè,* Mantic. *sup. lib. 11. tit. 11. num. 4.* Ceval. *dict. quest. 2. num. 53.* Molin. *disp. 173. num. 25.* Cervantes *sup. num. 66.* Garcia *n. 36.* & alii plures in *addit. ad Molin. dict. cap. 3.* quanquam legitimatus instar legitimi [ad fideicommissum familiae relictum perveniat, Fufar. *de substitut. quest. 315.* Mantic. *lib. 8. tit. 12. num. 30.* & in eo majoratus, legitimis deficientibus, possit institui. Molin. *de primogen. lib. 2. cap. 11. num. 24.* Molin. *Theolog. de just. & jur. disp. 610.* Secundum hæc legitimatus major natu postponitur in successione primogeniti fratri minori. Molin. *cum pluribus dict. cap. 2. num. 22.* Similiter excluditur à transversalibus legitimis & naturalibus, de quo idem Molin. *d. cap. 3.* cum scilicet legitimi filii vocantur. Sed si nullus ex familia legitimus superesset, admitteretur legitimatus, cum omnino incapax non sit primogenitura, si quidem à principio in ejus persona, ut diximus ex utroque Molina, institui potest majoratus.

Præterea legitimatus non succedit in feudo, quod pater pro se & filiis accepit, nisi exprimat: quod utique in majoratu procedit, cap. 1. §. Naturales, & ibi Glossa *verb. Legitimi, si de feud. defunct. contem. sit int. domin. & agnat.* Glossa in cap. 1. de natura success. feud. Greg. Lop. *ubi nuper,* D. Covar. *d. cap. 6. num. 2. vers. Quinto ad hujus partis, & dict. part. 2. §. 2. n. 33.* Molin. *dict. cap. 3. num. 26.* Joan. Lup. *d. comment. 3. §. 2. num. 46. cum seqq.* Molin. *disp. 173. n. 25.* Mantic. *sup. lib. 11. tit. 12. num. 16.* Barbos. in *collect. ad d. cap. Tanta, num. 18.* Petr. Greg. *lib. 45. cap. 7. num. 8.* Cervantes in l. 12. Taur. *num. 63.* & prænotatum est ex aliis *sup. lib. 3. cap. 6. num. 24.* Ultimo, legitimatus rejicitur ab emphyteusi Ecclesiastica emphyteutæ ac filiis concessa. D. Covar. *de matrim. part. 2. cap. 8. §. 2. num. 27.* Molin. *de just. & jur. disp. 173. n. 26. & disp. 471. n. 14.* Duënas *reg. 150. ampliat. 7.* Valasc. *consul. 138. num. 8.* Cald. Percyra *de nominat. quest. 21. n. 3.* Barbosa *ubi nuper, num. 21.* Merl. *dict. quest. 8. num. 28.* Garcia *num. 49.* Tusch. *lit. L. concl. 226. num. 28.* & alii multi apud Bern. Diaz de Lugo *reg. 231.* quod obiter adnotavi supra, *dict. cap. 6. num. 24.* Idem de jure patronatus Ecclesiæ scripsere Felin. in cap. *Quanto, col. 3. de judic.* Tusch. *num. 10.* Gregor. Lop. in l. 4. gloss. 20. tit. 16. part. 4. D. Covar. *dict. cap. 8. §. 8. num. 47.* qui hoc limitant, si jus patronatus sit in hereditate, quæ legitimito defertur; nam tunc in consequentiam illud acquirere poterit, sicut aliis de venditione asseruimus supra, *lib. 1. cap. 13. num. 12.* At novissimè Vivian. in *praxi juris patron. lib. 4. cap. 2. num. 70.* resolvit cum aliis, legitimatum absolute ad jus patronatus admitti, juxta veriorè sententiam. Quod de emphyteusi ecclesiastica dictum est, limitat Merlin. *sup. n. 29.* cum legitimitas sit ab eo, qui habilem reddere potest ad succedendum in bona ecclesiastica. Marefcot. *variar. lib. 1. cap. 16. num. 1. & per totum.* Vide supra, *libro 3. capite 6. num. 24.*

X x 2

Quod